

li, to je, so bychmy wjerili, so je Boh nam nadny a smjelny, a so won tajku Lubosz a Ssmjelnosz nad nami wopokazuje, dyz je swojeho jeniczkeho narodzeneho Ssyna do Sswjeta dal, so by so Szlowek narodzil, a je schitke nasche Rjechi na neho czisnyl. Kajz ton Sschezni Jan stych propheetiskich Knihow Jesaiasowych praji: To je to Zehnjo Boze, kiz zylcho Sswjeta Rjechi nebe.

Schtuz to wjeri, ton je wjeszje sbozny. Pschetoz tuto Schenkowanje je schaf tak wulke, so Ssmerecz, schitke Rjechi, a scho Nesbozje pozre. Pschetoz schtoz njedze mala Krepka Wody pschecziwo wulkemu Wohenju bycz moze, to su zylcho Sswjeta Rjechi pschecziwo Krysstuskej. Tak borsy hacz so jeno nasche Rjechi Krysstusa dotknu, a my jeho, kiz je nasch krasny Schaz, psches prawu Wjeru wopschinnemy, da su teyz schitke nasche Rjechi pozrjete a sezrane, tak kajz njedze wulki Wohen Stwelzo Sstomy borsy sezere.

Pschetoz tudy blyschisch ty wot Krysstusa sameho: Boh je ton Sswjet tak lubowal, so je jemu swojeho jeniczkeho narodzeneho Ssyna dal, so bychu schizy, kiz do neho wjerja, shubeni nebyli ale wjeczne Ziwjenje mjeli. Won praji: Kiz do Neho wjerja, a nepraji: Kiz ton aby tamny Skutk czinja, a so psches njon swohom wujednac zedza. Jeno ta Wjera sama lutka dyrbi so tajkeho krasneho Schaza pschimacz. Nech da naschi Pschecziwnizy na tu Wuczbu rjeskaju, kajz zedza, da schaf tola pschi tym wostane: Kiz do Neho wjerja, nedyrbja shubeni bycz, ale to wjeczne Ziwjenje mjecz. Pschi tym wostaj so ty, jeli so nechajsch teho Knesa Krysstusa we jeho Sstowi mudrowacz, a jeho Kcharej czinicz.

To schaf su wopravdzi jara troschtne Sstowa, polne Nady a Ziwjenja, Boh dai, so bychmy je prawje k Wutrobi brali. Pschetoz schtuž so sich pschijal je, teho nebudza

ani Szert, ani Rjechi, ani Ssmerecz nastrozecz moz, ale won budze so sradowacz, a we wjeszej Nadjiji rez: Ja so niczeho nestrozu, pschetoz ja mam teho Ssyna Bozeho, kotrehoz mi moj Boh swulkeje Luboszje schenkowal je, to me ssebacz nemoze. Pschetoz tudy steji Boze Sstowo, to swjate Ewangelion, kiz wot teho swjetsi. Tvoje Sstowo pak, o Kneze, a twoj Ssyn Jesus Krysstus me nebudzetaj ssebacz, na teho spuschezam so, na teho twarju ja. Jeli so pak moja Wjera hischeze bylina dosz neje, da dai schaf mi Nady, so bych byluischo wjerit; pschetoz ja bewaf ktajkemu wosokemu Schenkowanju a ktajkej Luboszi niczo pschistajicz nesamožu.

Tehodla nech kojzdy Szlowek wufne dale a bole so tajkeho Schenkowanja troschtowacz. Pschetoz Wjera dyrbi tudy bycz, kajz wot Krysstusa sameho blyschisch. Szim byluischa pak ta Wjera je, czim wjazy Wefelja, Sradowanja, a Wjestoszje saczuje nascha Wutroba, tak so my potom schitko lubje a radzi czinimy a czerpimy, schtoz jeno wjemy, so sebi Boh wot nas zada. To pak schitko tehodla, dokelz Boh nadny je, a nam lutu Lubosz wopokaze.

Daj, prajisch ty, dy bych ja tak fromny a swjaty byl, jako Pjetyr, Pawol a ta swjata Knezna Marja ic. da zyl ja tola rad wjericz, a so teyz tajkeho Schenkowanja troschtowacz. Gzi su sweczi byli, a tehodla je teyz bewscheho Zwybela tym tajke Schenkowanje wotbudzene byto. Kak pak dyrbjal ja shudy Rjeschnik ktemu pschindz, so dyrbjal so teho Schenkowanja mozowacz, kiz ja schaf Boha na schelake Waschnje rosnjewal, a jemu tak husto Kschiwdu czinit bym? Tajke Myblje wobnkach newostanu, dyz so nascha Wutroba pschi tajkim Prjedowanju prawje woblada, a na swoje Pschestupenja spomni. Tu pak dyrbimy so derje pasz a ladacz, so so pschi tajkich Myblach, sacziwnywschi Boze